

Huiselijke strijd

In februari fietsen we er al dagelijks langs. Hangt er al iets op het raam? Is de dag al bekend? De eerste sneeuwkllokjes en krokusjes begroeten we met gejuich. Al zijn de mutsen en handschoenen nog steeds onderdeel van onze outfit, we voelen het al kriebelen. En dan; een vlaggetje bij DE datum in de maand maart. Spaarpotten van drie kinderen omgekeerd, het water loopt al in de mond. Roberto Gelato is weer open! Klokslag twaalf staan we voor de deur. Het is nu officieel lente in ons gezin. Eigenlijk leven we in twee seizoenen. De koude, trieste winter, dan is Roberto dicht, en natuurlijk de hele zonnige zalige zomer met ijsjes uit de Poortstraat. Maanden die gelukkig voelen of ze nooit voorbij zullen gaan... 's Avonds na het eten nog een klein wandelingetje. Na school een verdiende lekkernij. In het weekeinde omdat we tenslotte vrij hebben... Eigenlijk hebben we geen reden nodig voor een ijsje. Onze kinderen gingen naadloos over van moedermelk naar vanille-ijs. Nog voor de banaan en de vieze prakjes hadden ze al hapjes ijs geproefd. Hetgeen ons trouwens heel wat commentaar opleverde... Maar wij geloven in de heilzame werking van ijs. Gemaakt van melk, room, fruit en andere natuurlijke grondstoffen. Maar vooral gemaakt met liefde. Dat kan voor geen kind slecht wezen, toch?

Inmiddels zijn we alle vijf heel wat smaken en combinaties verder. Soms een uitgesproken *jakkie* van een van de kinderen, maar veel vaker een luide *mjamm*. We hebben een fruitkind, een notenkind en een chocoladekind. Een avontuurlijke moeder en een behoudende vader. En na al die jaren nog steeds dezelfde discussies; wel of geen spikkels? Twee of drie bolletjes? En het belangrijkste dispuut binnen ons gezin: de plek van de slagroom. Met een man in huis die slagroom en ijs als een twee-eenheid ziet, is dat iedere keer weer een interessante zoektocht. Een hoorntje krijgt meestal de room erbovenop. Maar dan proef je de eerste happen alleen maar die luchtige zoete substantie en mis je totaal

de smaak van ijs. En ga er maar eens mee lopen op een winderige Hollandse dag... Na een tip van expert Carlina, de slagroom voortaan onderin de hoorn. Iedere nieuwe bolletjesslikker moet er weer even aan wennen. Ja echt, eerst de slagroom en dan het ijs. Dan valt de room er niet meer af, de combinatie slagroom en hoorntje is perfect. Maar dan zit je nog met het probleem van de mix. Het liefst willen wij een combinatie van de smaak van heerlijk ijs, slagroom én hoorntje. Misschien moeten we Roberto vragen de slagroom tussen de twee bollen te spuiten. Of overgaan naar een ouderwetse grote ijswafel, waarop alle smaken een plek hebben. Kortom; we hebben nog steeds veel te ontdekken... En we houden ons zeer aanbevolen voor de ultieme ijs met slagroom-tip!